

Αθήνα, 12-03-2026

ΑΝΑΦΟΡΑ

Προς τον κ. Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών

Θέμα: Στήριξη ζευγαριού καρκινοπαθών με αναπηρία, το οποίο έχει χάσει την κατοικία του

Ο υπογράφων Βουλευτής της ΝΙΚΗΣ κ. Ρούντας Γεώργιος καταθέτει ως Αναφορά την από 10 Μαρτίου του 2026 ενυπόγραφη επιστολή κατοίκου Τυρνάβου, αναφορικά με τα προβλήματα επιβίωσης, τα οποία αντιμετωπίζει ένα ζευγάρι συμπολιτών μας και οι δύο καρκινοπαθείς.

Στην Ελλάδα σήμερα χιλιάδες ελληνικά νοικοκυριά εξακολουθούν να βρίσκονται αντιμέτωπα με τον εφιάλτη των «κόκκινων» δανείων και της απώλειας της πρώτης κατοικίας τους. Την ίδια στιγμή, επενδυτικά funds και εταιρείες διαχείρισης απαιτήσεων μετατρέπουν την ανθρώπινη δυστυχία σε επενδυτική ευκαιρία με την Πολιτεία παρατηρητή-συνένοχο.

Στην προκειμένη περίπτωση ζευγαριού ο σύζυγος έχει ποσοστό αναπηρίας 70% και η σύζυγος με ποσοστό αναπηρίας 97%! Εξαιτίας της επιδείνωσης της υγείας τους και της αδυναμίας να ανταποκριθούν στις οικονομικές τους υποχρεώσεις, έχασαν την πρώτη κατοικία τους προς την τράπεζα και βρέθηκαν να ζουν ως ενοικιαστές στο ίδιο τους το σπίτι, χωρίς όμως να μπορούν να αντεπεξέλθουν ούτε σε αυτή τη δαπάνη, καθώς ο σύζυγος είναι μακροχρόνια άνεργος. Σήμερα αντιμετωπίζουν απόφαση απόδοσης μισθίου και απαίτηση καταβολής οφειλών δηλαδή να πεταχτούν κυριολεκτικά στον δρόμο!

Παρακαλείται ο κ. Υπουργός για την άμεση απάντηση και ενημέρωση της Βουλής σύμφωνα με τον Κανονισμό της Βουλής

Ο αναφέρων Βουλευτής

Ρούντας Γεώργιος

Αξιότιμε βουλευτά της ΝΙΚΗΣ Λάρισας κ. Ρούντα,

ονομάζομαι [redacted] του σύζυγος [redacted] και είμαστε μετά της συζύγου μου κάτοικοι [redacted]

Πάσχω από καρκίνο του προστάτη (ICD-10 C61) με καταγεγραμμένες συνυπάρχουσες παθήσεις (ορθοπεδικές και κυκλοφορικού συστήματος). Έχω αναπηρία σε ποσοστό 70 % και η πάθησή μου έχει χαρακτηριστεί από το ΚΕ.Π.Α. ως μη αναστρέψιμη.

Η σύζυγός μου, [redacted] πάσχει από κακοήθες νεόπλασμα πνεύμονα με εγκεφαλικές μεταστάσεις. Υποβλήθηκε σε χειρουργική κρανιοτομία, λοβεκτομή πνεύμονα, ακτινοθεραπεία και νευροχειρουργική παρέμβαση και βρίσκεται σε συνεχή θεραπευτική και φαρμακευτική αγωγή. Έχει αναπηρία σε ποσοστό 97 % και η πάθησή της χαρακτηρίζεται ως βαριά και μη αναστρέψιμη, με τεκμηριωμένα πολλαπλά ευρήματα από MRI, PET, CT και ιστοπαθολογικές εξετάσεις.

Το νοικοκυριό μου δεν διαθέτει εισοδήματα και στηρίζεται σε επιδόματα και κοινωνική αλληλεγγύη.

Όταν η γυναίκα μου διαγνώστηκε με καρκίνο, οι ανάγκες για τη φροντίδα της μας ανάγκασαν να μην μπορούμε να εξυπηρετήσουμε το δάνειο πρώτης κατοικίας μας - που επί χρόνια εξυπηρετούσαμε - και για λίγα χρήματα χάσαμε το σπίτι μας και αναγκαστήκαμε πλέον να πληρώνουμε ενοίκιο στην τράπεζα που μας το πήρε.

Όταν διαγνώστηκα κι εγώ με καρκίνο αδυνατούσαμε πλέον να ανταπεξέλθουμε στο ενοίκιο και ζούσαμε με τη βοήθεια συνανθρώπων μας που μας συμπαραστέκονταν.

Η τράπεζα, από την πλευρά της, ζητά δικαστικά τα οφειλόμενα ενοίκια που συνιστούν συνολικό ποσό άνω των 12 χιλιάδων €, ενώ απαιτεί να εγκαταλείψουμε το σπίτι στο οποίο επί 45 χρόνια κατοικούμε.

Και ερωτώ: δεν υπάρχει κράτος πρόνοιας; Δεν υπάρχει σεβασμός στην υγεία του πολίτη; Πώς μπορεί ένας πολίτης να τρέχει από τον ένα γιατρό στον άλλο, με αυξημένα τα οποιαδήποτε έξοδα και να εξυπηρετεί τέτοια χρέη; Πρέπει να πεταχτούμε δύο άνθρωποι εγχειρισμένοι στον δρόμο; Τι περισσότερο πρέπει να πάθει κανείς;

Εγώ και η γυναίκα μου ζητούμε την ΑΜΕΣΗ παρέμβαση του κράτους ώστε να συνεχίσουμε να μένουμε στο σπίτι που περάσαμε 45 χρόνια τη ζωής μας. Ζητούμε από την πολιτεία να μας καλύψει ώστε ιατροφαρμακευτικά και οικονομικά να μπορώ απερίσπαστος ! να αφοσιωθώ στην φροντίδα της συζύγου μου και του εαυτού μου ! Ήδη η υγεία μου και της συζύγου μου έχει βαρυνθεί από τον επιπρόσθετο τεράστιο ψυχολογικό βάρος της εξέλιξης αυτής...

Ενόψει των παραπάνω παρακαλώ για τις ενέργειές σας...

Με τιμή

[redacted signature]
[redacted]
10/3/2026